

Petrus & Paulus Post

Wekelijkse nieuwsbrief van de r.k. parochie H.H. Petrus & Paulus/H. Benedictus
Dorpsstraat 20 • 1861 KW • Bergen NH • 072 – 5812553 • www.rkparochiebergennh.nl

29 januari 2012

Winnen met gevouwen handen.

Wij zullen allemaal veranderd worden door de overwinning van onze Heer Jezus Christus' (1 Korintiërs 15, 51 - 58).

Waar overwinnaars zijn, zijn ook verliezers die niet kunnen delen in de vreugde van de winnaars. De voorbereidingsgroep is dieper ingegaan op de betekenis van 'winnen' en 'verliezen'. Vooral ook omdat 'overwinning' zo vaak wordt opgevat op een triomfantelijke manier. Maar Christus toont ons een heel andere weg. Je merkt dat de vraag 'wie is de belangrijkste' (Marcus 9, 34) al duidelijk aanwezig is wanneer de leerlingen van Jezus daarover discussiëren in Marcus 9, de reactie van Jezus is eenvoudig: 'Wie de belangrijkste wil zijn, moet de minste van allemaal willen zijn en ieders dienaar' (Marcus 9, 35). Overwinning komt door onderlinge hulp, en door zelfvertrouwen te geven aan mensen die, vergeten, buitengesloten zijn.

Voor christenen is het beste voorbeeld van deze dienstbaarheid Jezus Christus, zijn overwinning door de dood heen en zijn opstanding. Wij zoeken inspiratie voor ons geloofsleven in zijn handelen, onderwijzen, lijden, dood en opstanding. Dat wordt zichtbaar in sociale verbondenheid, in een geest van nederigheid, dienstbaarheid en trouw aan het evangelie. Toen Jezus wist dat zijn lijden en dood onontkoombaar waren, bad hij dat zijn leerlingen één zouden zijn opdat de wereld zou geloven. Deze overwinning is alleen mogelijk door omkering, bekering. We willen de overwinning bereiken door alle christenen te verenigen rond de dienst aan God en de naaste. We bidden voor een zichtbare eenheid van de kerk. Wij – en de traditie waartoe wij behoren – 'zullen veranderd worden' naar het voorbeeld van Christus.

We hopen, dat de eenheid waar wij voor bidden, zal leiden tot vernieuwing van het kerkelijk leven. Dit opwindende perspectief vervult ons met enige vrees. De eenheid waar wij voor bidden is niet zo maar een vrijblijvende vriendelijkheid en samenwerking. Het vereist de bereidheid om af te zien van concurrentie. We moeten ons voor elkaar open stellen, bereid zijn offers te brengen en van anderen te ontvangen, zodat we daadwerkelijk binnengaan in het nieuwe leven van Christus. Dat is de enige ware overwinning.

Er is plaats voor iedereen in Gods genade. Door zijn dood en opstanding zijn 'winnen of verliezen' niet meer van belang, 'opdat ieder die in hem gelooft, in hem eeuwig leeft' (Johannes 3, 15). Ook wij kunnen delen in zijn overwinning! Het is voldoende om in hem te geloven. Wij zullen ontdekken dat het dan gemakkelijker wordt door middel van het goede het kwade te overwinnen.

Weekoverzicht vieringen in de kerk:

De vieringen in de vierde week door het jaar B (28 januari t/m 3 februari) in de r.k.-kerk te Bergen NH zijn als volgt:

Zaterdag 28 januari, om 16.00 uur:
Eucharistieviering in de Engelse taal,
m.m.v. St. Caeciliakoor.

Zondag 29 januari, om 10.00 uur:
Oecumenische viering met Ritmisch koor.

Dinsdag 31 januari, om 18.30 uur:
rozenkransgebed en om 19.00 uur:
Eucharistieviering.
Intenties: Herman en Miep Stockmann-Noort.

Woensdag 1 februari, om 10.45 uur:
Eucharistieviering in de Marke.

Donderdag 2 februari, Hoogfeest Opdracht van de Heer (Maria Lichtmis), om 9.30 uur:
Eucharistieviering met kaarsen zegening waarna uitstelling van het allerheiligste en gelegenheid tot biecht.
Intenties: levende en overleden leden van het KBO en hun kinderen en kleinkinderen.

Vrijdag 3 februari, om 18.30 uur: rozenkransgebed en om 19.00 uur: Eucharistieviering.
Na afloop van deze viering kunt u de Blaasjeszegen ontvangen.
Intenties: voor alle overleden gelovigen.

Zondag 5 februari, om 10.00 uur: Eucharistieviering m.m.v. het Benedictuskoor. Na afloop van deze viering is er koffiedrinken achterin de kerk.



Uw gebed wordt gevraagd voor:

- onze zieken, thuis en in de ziekenhuizen;
- al onze dierbare overledenen, in het bijzonder Alida Maria Berkhout- Schouten (6 januari), Agatha Veldman-Molenaar (10 januari), Jacques Huitema, priester (12 januari), Elisabeth Anna van Zon- Brouwer (19 januari), Annelies van den Bosch-Karsten (21 januari) en Boudewijn van 't Riet (22 januari) dat zij mogen rusten in vrede.

Gebed om eenheid

Bron van al het geschapene,
met ontzag staan wij hier voor U,
dromend van harmonie met elkaar.
Kinderen zijn wij van vele tradities,
erfgenamen van gedeelde wijsheid
en ook van tragische misverstanden,
van trotse hoop en van kleine successen.
Maar ook allemaal kinderen van U.
Het is hoog tijd om elkaar
ook weer zo te gaan zien,
moed te putten uit de herinnering
en vertrouwen te hebben op U.
Laat ons toch voelen
wat we delen met elkaar,
en zien waarin we verschillen.
En laat ons in de verschillen met elkaar
de eenheid zien die U bent
ons aller God.

ALLERHANDE

Op 6 januari overleed **Alida Maria Berkhout-Schouten** op 91 jarige leeftijd. We hebben op 12 januari afscheid van haar genomen met een viering in onze kerk. Afscheid nemen van een moeder, van een vrouw, die vond dat je pas oud bent als je niets meer kan. Zo heeft het met Alie moeten zijn, na een kort ziekbed, overleed zij in haar eigen huis aan de Elkshove. Want het ging niet meer, haar lichaam liet haar in de steek, haar geest had haar nog veel verder willen brengen. Want wie doet het haar na om op 90 jarige leeftijd alleen met het vliegtuig naar Italië te gaan, als of het was op de bus stappen om even boodschappen te doen in Alkmaar. Maar haar leven was zeker meer dan dit, Zij was betrokken bij wat er om haar heen gebeurde. Haar geloof was daarin voor haar een steun en toeverlaat. Vaak in stilte heeft zij gebeden om kracht en wijsheid; om verder te kunnen met haar leven. Zij genoot van alles om haar heen, hoewel dat sterk veranderde; oude burens vertrokken, jonge kwamen er voor in de plaats. In de uitvaartviering werd een stukje uit het boek van Theo Koomen voorgelezen en de laatste regel was: wat kon 't lekker warm in huis weze, as moeder je opvang. Neem me niet kwaluk, zô voel ik dat. 't Zal wel ouderwis weze, maar moeder was m'n alles en vader wou ik niet kwoit...
Hiermee gaven haar kinderen en kleinkinderen aan hoe zij zich voelden om afscheid te nemen van haar, maar wel in het geloof dat zij nu bij God mag zijn, samen met hen die haar voorgingen. Daar mag zij rusten in Gods vrede.

Op 19 januari overleed **Elisabeth Anna van Zon-Brouwer** op 95 jarige leeftijd. Haar afscheidsviering was 26 januari in het crematorium van Schagen. Al jaren kwam zij niet meer in de kerk, dat ging niet meer. Maar haar geloof noopte haar om dat te beleven, zo ontstond er een maandelijks contact. Dat gaf haar grote voldoening in haar geloof dat God het begin en einde van de dingen is. Zo ook vlak voor Kerstmis dat zij aangaf opnieuw geboren te willen worden: 'Ik wil net als het kind Jezus ieder jaar wel opnieuw geboren worden dan had ik niet zo veel lichamelijke ongemakken van de ouderdom.' Kerstmis en Pasen zijn onlosmakelijk verbonden met elkaar, zoals haar leven ook onlosmakelijk verbonden is met God. Voor haar betekende haar dood geen einde maar een nieuw begin; opnieuw geboren worden bij God, in het geloof dat zij mag aanzitten aan het Feestmaal. In het vertrouwen dat God haar thuis haalt overleed zij. Nu mag zij rusten in Gods vrede, die geen einde kent.

Vriendelijk groet,
Toon Jorink pastoraal werkende

Op 21 januari overleed op bijna 58 jarige leeftijd **Annelies van den Bosch-Karsten**. Velen hebben een hele goede herinnering aan haar.

Ik zie haar voor me....vele jaren terug....op de fiets....één kind voorop, één achterop en één in haar buik. Een lust voor het oog.

Ik zie haar voor me bij ouderavonden rond de Eerste Communie en Vormsel, in de kerk.... de positiviteit spatte ervan af, het was heerlijk haar te zien en haar te ontmoeten.

Ik zie haar voor me – een paar weken geleden- zo ziek als ze al was. Een voedingssonde in haar neus maar ondanks dat....ze had het nog steeds....haar ogen spraken boekdelen....ze had zich overgegeven en berustte in wat te wachten stond, vastbesloten om er tot dan het beste van te maken.

Ik zie haar voor me in clownspak met rode neus. Ik lees het artikel in het NHD....en weer straalde ze uit: ik houd van het leven, ik hou van jou, wie je ook bent, en zeker als ik iets, een beetje vreugde voor je mag betekenen.

Ik zie Annelies voor me, opgebaard, thuis, de slangen zijn weg. Ze ligt daar verstild, met een glimlach op haar gezicht, en ik denk: wat een groot verdriet dat we van deze heerlijke mens op nog net niet 58 jarige leeftijd afscheid moeten nemen.... is het dan waar: dat de beste onder ons meestal het eerste worden opgeroepen door de Schepper en Heer. Moge zij voor altijd en eeuwig geborgen zijn in de liefde van God

Met vriendelijke groet, C. Wanna